

Thomas Kingo

Thomas Kingo (1634-1703) var 1600-årenes mest betydelige danske barokdigter og forfatter til et stort antal salmer, som stadig bliver sunget såvel i kirken som udenfor den. Men Kingo var ikke kun præst – og senere biskop i Odense – og salmedigter. Ved siden af den religiøse digtning skrev Kingo også verdslige tekster, lejlighedsdigte, satirer og elskovsdigte.

Candida (1694)

1.

Candida hviler j Hierte-kiær Giæmme,
Som Diamanten indsluttet j Guld.
Candidahår j mit Hierte sit Hiemme,
Oc som en Perle j Støven fordult.
Veneris Søn,
Deilig oc Skiøn,
Giør det saaledes, min Tanke faaer Bøn.

2.

Sød er dog Skyggen for Manden paa Veie,
Ynskelig hvile for Storm under Træ.
Barnet j Vuggen hår søvne-sød leie,
Venskab giør Møie, men Brystet giør Læ.
Viintræ med Stang
Giør Drue-Fang.
Yndig oc deilig er Candidæ Gang.

3.

See mig, naar Vaaren tåer Sommergrøn Trøie,
Luften afkaster sit Jisegraae Skiørt,
Himlen med skyer besmykket til nøie,
Mulden med grønne Jordklæde i ført,
Fuglen gaar hen,
Tåer sig en Ven,
Eene Jeg, Candida! sidder igien.

4.

Seer Jeg til Floder, oc Bølgeblaae Flammer,
Hver af Jndbyggerne leeger med sin.
Seer Jeg til Dyrenes løvklædde Kammer:
Een tager denne, Een anden tåer Hin.
Jeg seer vel til
Paa artig Spill,
Ak Jeg j Busken maae ligge dog stil.

5.

Liflig Music-Sang Jeg allesteds hører,
Ocresonerende Echo ved Strand,
Qvinten paa Luthen den Nattergal rører,
Droßelen er ved Tenoren opvant.
Rørdrummen hvas,
Giør brummen-baß.
Stillitzen flittig slaer Alten paa Paß.

6.

Artig paa Stemmer den qvidderhaab bøier,
Mage oc Mage der dandser oc ved.
Een til den anden j Dandsen sig føier.
Hinden oc Hiornten der holder geleed.
Ak! yndig Roe,
J Tanker boe!
Lad ej min Fiende dit Hierte omsnoe.

7.

Strømme begyndte af Huule-klar Øye
Hastig at stride paa falmende Kind.
Ak! Har man faaet hver Lige til Nøye:
Raaen sin Mage og Hiornten sin Hind.
Venus, min Skat,
Hvor er det fat,
Men Du din Tiener har ingen tilladt?

8.

Strax da fremtraade af Elskovens Telte
Candida deylig, som Graaden afbrød,
Glædet mit Hierte og Sorgen afvælte,
Dog Melancholiske Tanker indskød.
Udi mit Sind
Trænget sig ind,
Hun var mig bædre, end Hiornten sin Hind.

9.

Klar, som Demanten, var Smile-Kiær Øye,
Hvid, som Christallen var deyligste Kind;
Sukker-sød Tale mit Hierte mon bøye,
Yndige Fagter betragter mit Sind.
Hierte-kiær Gavn
J Venne-Favn;
Udi mit Hierte begrades dit Navn.

10.

Thi paa din Tale er Himmel-sød Melske,
Mit paa Din Læpe er Rose og Rips,
At Du din Tiener af Hiertet vil elske,
Kand jeg vel skue af Brystets hvid Gips.
O Hierte Møe
For Dig at døe
Gierne jeg vilde i Salte-blaa Søe.

11.

Himmel-blaa Hvelning har Stierner ey fleere,
End Du har Dyder, min Dukke, min Raae;
Hvad vil Din Tiener da meere begiære.
End Dig at nyde og eengang at faae?
Venus snart kom,
Luk op din Bom,
Flye mig i Candidæ Hierte lit Rom.

12.

Lad mig nu være Din Tiener i Tanke,
Candida, Eene mit kiæreste Maal;
Jeg igien venlig vil Støven opsanke
Efter min Vennistes raske Fod-Saal.
Kiæreste Deel,
Elskelig Siæl!
Yndigste Dukke, af Hiertet Farvel!